

tage imod denne, skal jeg være villig til at lade dem falde, men dog kun under den Forsætning, at den ærede Minister udtaler sig i den Retning, som jeg, efter de Ytringer, han har fremsført i Udvalget, har Grund til at antage, at han vil, nemlig, at han i og for sig ikke har Noget imod, at der gives en Lov, som fastslaaer Hovedpunkterne af de Bestemmelser, der findes i disse tre Paragraffer. Jeg kan ikke erkjende, hvad vi ved Sagens 1ste Behandling hørte af den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen), nemlig at man ved at optage disse Paragraffer skulde gjøre Overtagelse paa Administrationens Omraade. Jeg kan ikke erkjende, at Administrationen har et saadant afpælet Omraade, hvorover man ikke kan komme, uden at det kan siges, at man gjør Indgreb deri, og jeg er saa heldigt stillet, at jeg i den Henseende kan henholde mig til en Udtalelse, der er falden fra en forhenværende Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet, nemlig Biskop Mourad. Han var virkelig en Mand, der holdt paa Administrationens Ret, men han har dog givet en ganske almindelig Udtalelse i den Retning, og jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse hans Ord; det er kun nogle faa Linier. Han udtalte først, at der var en Mængde Sager, som laae paa Grændsen mellem Lovgivningsmyndigheden og Administrationen, saaledes, at det var meget vanskeligt at drage den rette Grændse, men dernæst sagde han: „Jeg maa bemærke, at, medens der maaskee vel kan være Noget til Hinder for at foretage en Handling administrativt, naar det er blevet Skik og Sædvane, at den foretages ad Lovgivningsveien, saa vil der dog ikke omvendt kunne være Noget til Hinder for, at, naar en Sag er afgjort ad administrativt Veie, den da senere kan afgjøres ad Lovgivningsveien som den, der staaer høiest“. Her mener jeg, det er slaaet fast, at vi ikke kunne tale om, at Lovgivningsmagten gjør Overtagelse paa Administrationens Omraade, men at det ene og alene maa være Hensigtsmæssighedshensyn, der i saa Henseende maa gjøre sig gjældende. Da jeg betragter, hvad der indholdes i disse tre Paragraffer, som et Fingerpeg for Fremtiden, med Hensyn til, hvorledes, idetmindste endel

Medlemmer her i Salen betragte dette Spørgsmaal, skal jeg tillade mig at omtale dem noget, og navnlig skal jeg omtale det Forslag, som jeg tilligemed et æret Medlem (Thurah) har stillet. I Anledning af det Forslag, der af det ærede Medlem for Veste Amt 2den Valgkreds (Berg) er stillet om, at Sang skulde optages, maa jeg sige, at Grunden, hvorfor jeg har været med til at udskyde Sagen, ingenlunde er den, at jeg ikke lægger ligesaa megen Vægt derpaa som Noget, men det er jo for en væsentlig Deel en Naturgave, hvoraf ikke Alle ere i Besiddelse, og det er da forekommet mig, at det vilde være ubilligt, om de, som mangle denne Naturgave, paa Grund deraf skulde faae en ringere Charakter, end de ellers vilde være istand til at erholde. Jeg seer nu vel, at det ærede Medlem har foreslaaet, at Charakteren for Sang ikke skulde regnes med til Hovedkaraktererne, men jeg veed da heller ikke, hvad der vindes ved, at den optages her, thi jeg betragter Sagen saaledes, at der er en saa stor Fordeel forbundet med Sagen, idet nemlig en stor Deel af Lærereposterne udelukkende er forbeholdt dem, som have faaet Charakter derved, at jeg er overbevist om, at enhver Lærer, som ikke ligefrem mangler Hovedbetingelsen for at kunne synge, nemlig Stemme, vil stræbe at udvikle den saameget som muligt. Jeg betragter i det Hele taget, som jeg før har sagt, Examensafholdelse og Examenslæsning som afhængig af saamange Tilfældigheder, at jeg troer, man absolut maa stræbe hen til, ikke at gjøre disse større end nødvendigt, men det forekommer mig, at dette skeer, naar man vilkaarligt eller maaskee efter visse Beregninger bestemmer, at adskillige Fag skulle gjælde fire Gange saa Meget som de andre, thi det kan meget let træffe, at Bedkommende kan være uheldig i et enkelt Fag, hvilket saaledes faaer en uforholdsmæssig Indflydelse paa det hele Examensudfald. Paa samme Maade forholder det sig med den Bestemmelse, at et enkelt Fag kan bevirke, at Bedkommende ikke bestaaer Examen, selv om han har faaet bedste Charakter i alle de andre Fag. Det forekommer mig, at det er at give Tilfældigheden et altfor stort Spillerum, og jeg har i saa Henseende Erfaringer for mig. Jeg skal saaledes tillade mig at meddele Thinget